

PRO VITA

„XXI amžiaus“ priedas apie gyvybės apsaugą Nr.12 (121) 2010 m. gruodžio 10 d.



„Žmogaus pradžia: gyvybės samprata ir apsauga“

Dr. Aldona Kačerauskienė

Prieš dvidešimt metų buvo įsteigta Pasaulio gydytojų federacijos „Už žmogaus gyvybę“ Lietuvos asociacija. Tuo metu vienas populiariausių dienraščių šį veiksma pavadinu „durnių laivu“. Nepaisant pajuokos, organizacija veikė ir stiprėjo. Dabar asociacijos skyriai veikia daugelyje Lietuvos miestų, draugiškai bendradarbiauja su Anglijos, Austrijos, Baltarusijos, Ispanijos, Izraelio, JAV, Kanados, Lenkijos, Rusijos ir kitų šalių analogiškais organizacijomis. Kasmet surengiama po vieną ar dvi konferencijas, atnaujinama Hipokrato priesaika, vyksta vaisingumo pažinimo ir natūralaus šeimos planavimo mokymai, parengiami ir leidžiami leidiniai (jubilejaus proga išleista knygelė „Galėję gyventi“), statomi paminklai negimusiems kūdikiams (Kryžių kalnas, Rasų kapinių Angelų kalnelis ir kt.), ginama tradicinė šeima, kurioje dabar auga tik 1,3 vaiko (esame išmirštanti valstybė), aukštinama motinystė (paminklas Vilniaus moters klinikų kieme), jau daug metų minima Ligonių diena ir kt. Veikliosios organizacijos vadovės – pirmininkė doc. med. m. dr. Alina Šaulauskienė, vicepirmininkė gyd. Janina Tartilienė – žinomos visoje Lietuvoje.

Lapkričio 26 dieną, minint asociacijos įkūrimo dvidešimtmetį, LR Seime įvyko konferencija „Žmogaus pradžia: gyvybės samprata ir apsauga“. Įžanginį žodį tarė kardinolas Audrys Juozas Bačkis. Bažnyčia daro viską, kad žmonės priimtų gyvybės kultūrą. Lietuvos asociacija „Už žmogaus gyvybę“ formuoja viešąją nuomonę. Bažnyčia tai vertina ir to neužmiršta“, – sakė kardinolas.

Pirmasis pranešimą „Dievo dovana – gyvybės orumas ir neliečiamumas“ skaitęs kun. Ričardas Doveika, auditorijos klausė, kokia gyvybės prasmė komerciniame pasaulyje. Visuomenėje įsigali nuostata, pateisinanti nusikaltimus prieš gyvybę, priimami klaidingi ir apgaulingi sprendimai. Valstybė, kuri negina negimusios gyvybės, neturi ateities, nes tai, kas sukurta Dievo, atiduodama žmonių teismui. Dievo tarnas popiežius Jonas Paulius II mus įspėjo: rūpinimasis vaiku dar prieš gimimą, nuo pat pirmosios pradėjimo akimirkos, o vėliau vaikystės ir jaunystės metais – tai pirmasis ir pagrindinis žmogaus santykių su žmogumi išbandymas. Sveikatos apsaugos darbuotojų chartijoje (Vatikanas, 1995) rašoma: Žmogus niekada negali paklusti įstatymui, kuris iš esmės yra nemoralus, o toks ir yra abortą įteisinantis įstatymas. Pranešėjas sakė: Žmogaus gyvybė yra šventa ir neliečiama, nes ji yra iš Dievo; tik Dievas yra gyvybės Viešpats; negalima ginti bendrojo gėrio, neginant negimusios gyvybės.

Med. m. dr. Danielius Serapinas, kalbėdamas apie žmogaus embriono genomą (prigimtį ir apsaugą), pabrėžė: nuo pat pradėjimo momento embrionas yra vertybė. Jis turi atmintį. Tai pacientas iki gimimo ir po gimimo. Embrionų šaldymas prilyginamas jų laikymui koncentracijos stovykloje.

Doc. med. m. dr. A. Paulauskienė kalbėdama apie žmogaus gyvybės orumą ir neliečiamumą pabrėžė: Žmogaus kūnas neatskiriamas nuo sielos. Jau pirmoji ląstelė turi būti šventa, ori. Iš jos toliau vystydamsis gims žmogus. 12 savaičių vaisių įstatymas leidžia sunaikinti. Tuo metu jis girdi, reaguoja į garsus, į supantį pasaulį, skiria motinos ir tėvo balsus.

Europos Sąjunga skatina legalizuoti abortus ten, kur jie uždrausti (Airija, Lenkija, Malta), nors Europoje gyventojų vis mažėja, visuomenė agresyvi, šeimos išgyvena krizę. JAV propaguojama šeima be vaikų.

Lietuvoje nuo 1955 m. lapkričio 23 dienos veikia legalus dirbtinio aborto moters noru įsakymas. Per 55 metus netekome per 2 milijonus Lietuvos piliečių, tai t. y. netekome antros Lietuvos. Jie buvo ir žuvo beteisai.

Visose pasaulio konstitucijose skelbiama žmogaus teisė gyventi. Pasikėsinimas į žmogaus gyvybę yra pats didžiausias nusikaltimas pasaulyje. Nusikaltimas, kai pakeliama žudanti ranka prieš pirmą ląstelę ar dar negimusį kūdikį bet kurioje jo vystymosi stadijoje. Negimęs žmogus, nuo apvaisinimo momento būdamas jau nauja žmogiška esybe, turi tokią pat teisę gyventi kaip ir gimęs. Fetologijos pradininkas dr. Lailis (Lily) rašo, kad jau septintą dieną po apvaisinimo būtybė tikslingai tvarko savo aplinką ir savo ateitį, atkakliai siekia įvykdyti savo paskirtį. Pagaliau tik jis pasirenka gimimo dieną. Tai tas pat vaisius, kokį mes žinome ir kokiu mes patys kadaise esame buvę.

Gydytojo teisę spręsti žmogaus gyvybės lemtį pagal savo sąžinę aptarė prof. habil. med. m. dr. Leonas Laimutis Mačiūnas (jo pranešimą spausdinsime kitame „Pro vita“ numeryje).

Trijų vaikų tėvas Ramūnas Bertašius pasiūlė, kad abortai nebūtų daromi be tėvo sutikimo.

Konferencijos dalyviai priėmė Kreipimąsi, skirtą LR prezidentei Daliai Grybauskaitei, Seimo pirmininkei Irenai Degutienei, Sveikatos apsaugos ministrui Raimundui Šukiui, Švietimo ir mokslo ministrui Gintarui Steponavičiui, Socialinės apsaugos ir darbo ministrui Donatui Jankauskui, Kultūros ministrui Arūnui Gėlūnui bei Akušerių ir ginekologų draugijos pirmininkei doc. Daivai Vaitkienei. Kreipimesi siūloma pateikti naują žmogaus gyvybės prenatalinėje fazėje apsaugos įstatymo projektą vietoj veikiančio dirbtinio legalaus aborto moters noru įsakymo; teikti didesnę paramą ir paskatą dirbtinio aborto alternatyvoms: gyvybės langelių, kūdikių įvaikinimui ir kt.; įtraukti natūralaus šeimos planavimo mokymą į aukštųjų mokyklų programas ir rengti šio metodo mokytojus, pajėgius konsultuoti jaunas šeimas ir pavienius asmenis; skatinti pagarbą pradėtai žmogaus gyvybei ir žmogiškajam orumui; plėtoti psichologinės pagalbos centrus moterims ir šeimoms po negimusio kūdikio netekties; pasiūlyti įtraukti į atmintinų dienų sąrašą Lietuvoje negimusio kūdikio dieną – lapkričio 23-ąją.

Konferencijos dalyviai kvietė Lietuvos mokslininkus, teologus, publicistus, medikus ir pedagogus ginti žmogaus gyvybės kultūrą nuo pradėjimo iki natūralios mirties, skleisti meilės, gyvybės kultūros ir atsakomybės civilizaciją.

© 2010 „XXI amžius“

Atgal | Pirmasis puslapis | XXI amžius | Redakcija